

Η

ΕΝΙΑΙΑ ΑΡΧΗ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ

2^ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνήλθε στην έδρα της στις 29 Αυγούστου 2022 με την εξής σύνθεση: Αικατερίνη Ζερβού Πρόεδρος και Εισηγήτρια, Βικτωρία Πισμίρη και Χρήστος Σώκος, Μέλη.

Για να εξετάσει την από 22.07.2022 με ΓΑΚ ΕΑΔΗΣΥ 1027/22.07.2022 Προδικαστική Προσφυγή της Εταιρείας με την επωνυμία «....» (εφεξής: «η προσφεύγουσα»), που εδρεύει στ... ..., όπως νομίμως εκπροσωπείται,

κατά του **ΔΗΜΟΥ** ... (εφεξής: «η αναθέτουσα αρχή»), όπως νομίμως εκπροσωπείται,

και την από 04.08.2022 Παρέμβαση της εταιρείας με την επωνυμία «...» (στο εξής: η παρεμβαίνουσα), που εδρεύει στ... ..., επί της οδού ... αρ....., όπως νομίμως εκπροσωπείται.

Με την υπό κρίση Προδικαστική Προσφυγή της, η αιτούσα επιδιώκει να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη υπ' αριθμ. ... Διακήρυξη του Δήμου ..., κατά τους προσβαλλόμενους όρους αυτής, ήτοι κατά τους όρους με τους οποίους τίθενται τεχνικές προδιαγραφές περί «δύο κινητών υποβραχιόνων», περί «μέσων ανάρτησης με ιμάντες» και περί «τροχών τύπου μπαλονιού». Με την ως άνω Διακήρυξη προκηρύχθηκε ανοικτός ηλεκτρονικός διαγωνισμός με αντικείμενο την ανάδειξη αναδόχου για τη «δημιουργία ολοκληρωμένων τουριστικών, προσβάσιμων θαλάσσιων προορισμών του Δήμου ...» εκτιμώμενης αξίας 203.310,00 € μη συμπεριλαμβανομένου ΦΠΑ.

Η συζήτηση άρχισε αφού άκουσε την Εισηγήτρια Αικατερίνη Ζερβού.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφτηκε κατά τον Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της κρινόμενης προσφυγής, έχει καταβληθεί το νόμιμο παράβολο, σύμφωνα με τα άρθρα 363 του Ν. 4412/2016 και 5 του Π.Δ. 39/2017, ποσού 1.017,00 ευρώ, υπερβάλον κατά το ποσό των 0,45 ευρώ, (βλ. ηλεκτρονικό παράβολο με κωδικό ... και την εκτύπωση από τη σελίδα της Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων του Υπουργείου Οικονομικών με την ένδειξη «ΔΕΣΜΕΥΜΕΝΟ»), το οποίο και υπολογίζεται με βάση την εκτιμώμενη αξία της σύμβασης, ήτοι 203.310,00 ευρώ, μη συμπεριλαμβανομένου ΦΠΑ.

2. Επειδή, η αναθέτουσα αρχή με την υπ' αριθμ. ... Διακήρυξη προκήρυξε ανοικτό, ηλεκτρονικό, δημόσιο διαγωνισμό με αντικείμενο την ανάδειξη αναδόχου για την «δημιουργία ολοκληρωμένων τουριστικών, προσβάσιμων θαλάσσιων προορισμών του Δήμου ...» συνολικής εκτιμώμενης αξίας εκτιμώμενης αξίας 203.310,00 € μη συμπ/νου ΦΠΑ με κριτήριο ανάθεσης την πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά, αποκλειστικά βάσει της τιμής Η ως άνω Διακήρυξη καταχωρήθηκε στο Κεντρικό Μητρώο Δημοσίων Συμβάσεων (Κ.Η.Μ.ΔΗ.Σ) στις 06.07.2022 με ΑΔΑΜ : ..., καθώς και στη διαδικτυακή πύλη του ΕΣΗΔΗΣ, όπου ο επίμαχος διαγωνισμός έλαβε αύξοντα αριθμό ΕΣΗΔΗΣ ...

3. Επειδή, ο διαγωνισμός, ενόψει του αντικειμένου του, της συνολικής εκτιμώμενης αξίας της σύμβασης, χωρίς ΦΠΑ, της νομικής φύσης και της δραστηριότητας που ο Δήμος ... ασκεί ως αναθέτουσα αρχή και του χρόνου εκκίνησης της διαγωνιστικής διαδικασίας, υπάγεται στις διατάξεις του Ν. 4412/2016 και η κρινόμενη διαφορά διέπεται από τις διατάξεις του Βιβλίου IV του νόμου αυτού, σύμφωνα με τα οριζόμενα στα άρθρο 345, παρ. 1, όπως ισχύει, η δε ΕΑΔΗΣΥ, ενώπιον της οποίας ασκήθηκε η προσφυγή, είναι αρμόδια για την εξέτασή της.

Αριθμός Απόφασης : 1347 /2022

4. Επειδή η υπό εξέταση προδικαστική προσφυγή: α) έχει ασκηθεί εμπρόθεσμα, καθόσον κατατέθηκε στις 22.07.2022 στον ηλεκτρονικό τόπο του διαγωνισμού, η δε προσβαλλόμενη αναρτήθηκε στο ΚΗΜΔΗΣ στις 06.07.2022, β) ασκήθηκε με τη χρήση του τυποποιημένου εντύπου του Παραρτήματος Ι του π.δ. 39/2017 και γ) κοινοποιήθηκε στην ΕΑΔΗΣΥ από την προσφεύγουσα αυθημερόν με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, κατά τα ως άνω.

5. Επειδή, με την υπ' αρ. 1483/2022 Πράξη της Προέδρου του 2^{ου} Κλιμακίου ορίσθηκε Εισηγητής και ημερομηνία συζήτησης, κλήθηκε δε η αναθέτουσα αρχή να υποβάλει τις απόψεις της επί της υπό εξέταση προσφυγής και επί του αιτήματος λήψης προσωρινών μέτρων.

6. Επειδή στις 28.07.2022 εκδόθηκε η υπ' αρ. Α 553/2022 απόφαση της ΑΕΠΠ, δυνάμει της οποίας έγινε δεκτό το αίτημα παροχής προσωρινής προστασίας της προσφεύγουσας και ανεστάλη η πρόοδος της διαγωνιστικής διαδικασίας μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης επί της υπό κρίση προδικαστικής προσφυγής.

7. Επειδή η αναθέτουσα αρχή απέστειλε στις 08.08.2022 στον ηλεκτρονικό τόπο του διαγωνισμού μέσω της λειτουργικότητας «επικοινωνία» του ΕΣΗΔΗΣ τις υπ' αριθμ. Πρωτοκ. 14786/08.08.2022 απόψεις της προς την ΕΑΔΗΣΥ και προς όλους τους συμμετέχοντες, με τις οποίες, για τους λόγους που αναλυτικά εκεί παραθέτει, ζητεί την απόρριψη της προδικαστικής προσφυγής.

8. Επειδή, η παρεμβαίνουσα κατέθεσε στις 04.08.2022 στον ηλεκτρονικό τόπο του διαγωνισμού μέσω της λειτουργικότητας «επικοινωνία» του ΕΣΗΔΗΣ την με ημ/νία 04.08.2022 Παρέμβαση της, την οποία η αναθέτουσα αρχή κοινοποίησε στις 05.08.2022 μέσω της λειτουργικότητας «επικοινωνία» του ΕΣΗΔΗΣ προς την ΕΑΔΗΣΥ και όλους τους συμμετέχοντες, με την οποία για τους λόγους που εκεί αναφέρονται ζητεί την απόρριψη της προδικαστικής προσφυγής και την διατήρηση της ισχύος της προσβαλλόμενης διακήρυξης.

9. Επειδή, η προσφεύγουσα κατέθεσε στις 12.08.2022 στον ηλεκτρονικό τόπο του διαγωνισμού μέσω της λειτουργικότητας «επικοινωνία» του ΕΣΗΔΗΣ το με όμοια ημερομηνία Υπόμνημα της για την αντίκρουση των απόψεων της αναθέτουσας αρχής και των ισχυρισμών της παρεμβαίνουσας , το οποίο η αναθέτουσα αρχή κοινοποίησε την ίδια ημέρα μέσω της λειτουργικότητας «επικοινωνία» του ΕΣΗΔΗΣ προς την ΕΑΔΗΣΥ και όλους τους συμμετέχοντες.

10. Επειδή, όσον αφορά τη θεμελίωση του εννόμου συμφέροντος για την άσκηση προδικαστικής προσφυγής κατά όρων διακήρυξης, ο προσφεύγων πρέπει να επικαλεσθεί άμεση βλάβη από τον όρο της διακήρυξης, ο οποίος παραβιάζει κατ' αυτόν τους κανόνες που αφορούν τις προϋποθέσεις συμμετοχής στο διαγωνισμό, τη διαδικασία επιλογής του αναδόχου ή τα εφαρμοστέα για την ανάδειξη του κριτήρια, σε σημείο που να αποκλείει ή να καθιστά ουσιωδώς δυσχερή τη συμμετοχή του στον διαγωνισμό. Η βλάβη αυτή που επικαλείται ο προσφεύγων, ως βασικό στοιχείο της θεμελίωσης του εννόμου συμφέροντος, πρέπει να ανάγεται σε συγκεκριμένα και αρκούντως εξειδικευμένα πραγματικά περιστατικά αφορώντα τη νομική ή την πραγματική κατάσταση του προσφεύγοντος, που αποκλείουν ή καθιστούν υπερβολικά δυσχερή τη συμμετοχή του στο διαγωνισμό (βλ. ΕΑ ΣΤΕ 148/2016 Ολομ., ΕΑ ασφ. Μ. 415/2014, *Δημήτριο Γ. Ράικο*, Δίκαιο Δημοσίων Συμβάσεων, Γ' έκδοση, Εκδόσεις Σάκκουλα Αθήνα- Θεσσαλονίκη, 2019, σελ. 762, με τις εκεί παραπομπές).

11. Επειδή, μετ' εννόμου συμφέροντος ασκείται η υπό κρίση προσφυγή, καθότι η προσφεύγουσα είναι επιχείρηση που δραστηριοποιείται στον οικείο κλάδο έχοντας εκτελέσει ομοειδείς συμβάσεις και πληροί το σύνολο των νόμιμων όρων της διακήρυξης. Περαιτέρω, προς διασφάλιση της εκ μέρους της πληρώσεως του όρου 2.2.6 της διακήρυξης, κατά το μέρος που ο τελευταίος απαιτεί την προηγούμενη καλή εκτέλεση μιας παρόμοιας σύμβασης εκτιμώμενης αξίας 203.310,00 €, έχει εξασφαλίσει, όπως αποδεικνύει δια του από 21.07.2022 Ιδιωτικού Συμφωνητικού μεταξύ αυτής και της εταιρείας «...», το οποίο προσκομίζει, την κατά τους όρους της παραγράφου 2.2.8 της

διακήρυξης δέσμευση παροχής στήριξης από την ως άνω εταιρεία, η οποία πληροί τους όρους για την παραδεκτή παροχή στήριξεως προς αυτήν και έχει εκτελέσει τουλάχιστον μία σύμβαση υπερκαλύπτουσα το ως άνω ποσό. Δεδομένων των ανωτέρω θεμελιώνεται πλήρως το έννομο συμφέρον της προσφεύγουσας για την άσκηση της υπό κρίση προδικαστικής προσφυγής, καθώς πληροί κατά τα λοιπά τις προϋποθέσεις συμμετοχής της στο διαγωνισμό σε αντίθεση με τα όσα προβάλλει η αναθέτουσα αρχή και η παρεμβαίνουσα, πλην όμως η συμμετοχή της στον επίμαχο διαγωνισμό καθίσταται αδύνατη εξαιτίας των πληητομένων όρων αδικαιολόγητα περιοριστικών. Ιδίως διότι, όπως ισχυρίζεται, το είδος που διαθέτει και προτίθεται να προσφέρει είναι ικανό να καλύψει πλήρως τη χρήση για την οποία προσδιορίζεται, ωστόσο οι κατωτέρω προβαλλόμενες άκρως λεπτομερείς και αδικαιολόγητα περιοριστικές τεχνικές προδιαγραφές καθιστούν αδύνατη την παραδεκτή συμμετοχή της στην επίμαχη διαγωνιστική διαδικασία, ενώ προκαθορίζουν με βεβαιότητα ότι η μόνη εταιρεία που δύναται να συμμετάσχει παραδεκτώς στην οικεία διαγωνιστική διαδικασία είναι η παρεμβαίνουσα, το προϊόν της οποίας και φωτογραφίζεται. Επισημαίνεται επίσης ότι για τη θεμελίωση του εννόμου συμφέροντος και της βλάβης της για την προσβολή όρων της Διακήρυξης αρκεί καταρχήν η επίκληση ότι ενδιαφέρεται να συμμετάσχει στον διαγωνισμό, με βάση το γεγονός ότι δραστηριοποιείται επαγγελματικά στο αντικείμενο της δημοπρατούμενης σύμβασης (βλ. και ΑΕΠΠ 7ΜΕΛΟΥΣ 3/2018, σκ. 10), ενώ δεν απαιτείται η επίκληση, πολλώ δε μάλλον η απόδειξη, πλήρωσης αναλυτικά όλων των κριτηρίων και προϋποθέσεων της διακήρυξης, απαίτηση η οποία συνδέεται με επόμενο στάδιο της διαγωνιστικής διαδικασίας και η απόδειξη της οποίας κατά το στάδιο προσβολής των όρων της διακήρυξης θα συνεπαγόταν ανυπέρβλητα εμπόδια στην επιδιωκόμενη προδικαστική προστασία.

12. Επειδή, κατά πάγια νομολογία, η αναθέτουσα αρχή είναι καταρχήν ελεύθερη να διαμορφώνει κατά την κρίση της τους όρους της διακήρυξης για την ανάθεση δημόσιας σύμβασης με βάση τις ανάγκες της και τη σκοπιμότητά που εκείνη κρίνει. Η δε θέσπιση με την διακήρυξη των προδιαγραφών και των αναγκών της αναθέτουσας αρχής από ποσοτική και ποιοτική άποψη, που κρίνει πρόσφορες ή αναγκαίες για την καλύτερη εξυπηρέτησή τους, δεν

παραβιάζει τους κανόνες του ανταγωνισμού εκ μόνου του λόγου ότι συνεπάγεται αδυναμία συμμετοχής στον διαγωνισμό ή καθιστά ουσιαδώς δυσχερή την συμμετοχή σ' αυτόν τινών διαγωνιζομένων, των οποίων τα προϊόντα δεν πληρούν τις προδιαγραφές αυτές, δεδομένου ότι από την φύση τους οι προδιαγραφές περιορίζουν τον κύκλο των δυναμένων να συμμετάσχουν στον διαγωνισμό προσώπων, η δε σκοπιμότητα της θέσπισής τους εν γένει απαραδέκτως αμφισβητείται από τον προτιθέμενο να μετάσχει στον διαγωνισμό (Ε.Α. ΣΤΕ 354/2014, 1140/2010 κ.ά.). Ελέγχονται, όμως, και στην περίπτωση αυτή, οι τεχνικές προδιαγραφές από της απόψεως της τηρήσεως του εγχώριου κι ενωσιακού δικαίου και περαιτέρω της αρχής της ίσης μεταχείρισης και της απαγόρευσης των διακρίσεων καθώς και της αρχής της αναλογικότητας [βλ. ΣΤΕ. 9/2015 (ΑΣΦ), Ε.Α. 415/2014, 354/2014, 257/2010 κ.ά.].

13. Επειδή ως αντίθετοι προς τη νομοθεσία μπορεί να θεωρηθούν όροι της Διακήρυξης όταν π.χ. είναι ασαφείς ή αντιφατικοί μεταξύ τους, οπότε πλήττουν τις αρχές της διαφάνειας και της ίσης μεταχείρισης μεταξύ των διαγωνιζομένων ή και του υγιούς ανταγωνισμού μεταξύ τους (βλ. ΣΤΕ 923/2016), όταν ζητούν επιπρόσθετες προδιαγραφές έναντι των προτύπων τεχνικών προδιαγραφών (ΣΤΕ 1863/2014), όταν με σαφείς και χαρακτηριστικούς όρους, προσδιορίζεται το ζητούμενο προς προμήθεια προϊόν, χωρίς ιδιαίτερο λόγο (ΕΛΣυν Μειζ. 7μελ. 2907/2012), είτε με άλλα χαρακτηριστικά που περιορίζουν υπέρμετρα τον ανταγωνισμό, σε σημείο που αποκλείονται όλοι οι πιθανοί προσφέροντες, πλην ενός («όροι φωτογραφικοί») (ΕΛΣυν Μειζ.1923/2016) ή όταν έρχονται σε αντίθεση με ευρωπαϊκά ή εθνικά πρότυπα ή μονογραφίες, που έχουν ληφθεί υπόψη για τη σύνταξη των παραπάνω και έχουν δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (βλ. Απόφαση ΑΕΠΠ 61/2018).

14. Επειδή, οι κανονιστικές πράξεις δεν έχουν ανάγκη αιτιολογίας (βλ. ΣΤΕ 1463/2015, 2929/2016), εκτός εάν η αιτιολόγηση απαιτείται ρητά από τον νόμο ή αυτό προκύπτει σαφώς (ΣΤΕ 3915/1988, 2465/1993, 2230/2000), όπως στην περίπτωση που η έκδοση της πράξης επιτρέπεται ή επιβάλλεται όταν συντρέχουν ορισμένες προϋποθέσεις που καθορίζει η εξουσιοδοτική διάταξη (Επαμεινώνδας Π. Σπηλιωτόπουλος, Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου, Τόμος Ι,

15η έκδοση, Νομική Βιβλιοθήκη, 2017, σελ .158). Ωστόσο, δεδομένου ότι οι λόγοι βάσει των οποίων επελέγησαν οι δεδομένες προδιαγραφές από την αναθέτουσα αρχή, εμπίπτουν στο πεδίο της σκοπιμότητας, συνιστούν ανέλεγκτη καταρχήν κρίση της αναθέτουσας αρχής, η οποία δύναται να ελεγχθεί μόνο σε επίπεδο υπέρβασης άκρων ορίων διακριτικής ευχέρειας, ήτοι υπέρβασης του αναγκαίου μέτρου για την επιδίωξη των σκοπών της (πρβλ. ΕΑ 354/2014, 257/2010), δια της εξέτασης της αιτιολογίας που είτε δύναται να συναχθεί από την ίδια τη Διακήρυξη ως προς τη θέσπιση συγκεκριμένων προδιαγραφών είτε οφείλει να αποστείλει με τις απόψεις της η αναθέτουσα αρχή.

15. Επειδή, η αιτιολογία είναι, γενικά, η αναφορά των κανόνων δικαίου που ρυθμίζουν την έκδοση της διοικητικής πράξης και της ερμηνείας τους, της διαπίστωσης ότι συντρέχουν οι πραγματικές και νομικές καταστάσεις ενόψει των οποίων επιβάλλεται ή επιτρέπεται η έκδοση της πράξης κατ' εφαρμογή των κανόνων αυτών, τη διαπίστωση της συνδρομής και την εκτίμηση των σχετικών πραγματικών περιστατικών, καθώς και των σκέψεων του διοικητικού οργάνου που οδήγησαν στην έκδοση ή την άρνηση της έκδοσης της διοικητικής πράξης (βλ. σχετικά <https://www.prevedourou.gr>). Σύμφωνα με το άρθρο 17 παρ. 2 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας, το οποίο συμπυκνώνει στη διατύπωσή του την προϋπάρχουσα, μακρά νομολογιακή παράδοση σχετικά με το ζήτημα, η αιτιολογία πρέπει να είναι σαφής, ειδική και επαρκής και να προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου.

16. Επειδή, κατά πάγια νομολογία του Συμβουλίου της Επικράτειας, οι πράξεις διακριτικής ευχέρειας υπάγονται στην κατηγορία των φύσει αιτιολογητέων πράξεων, δηλαδή εκείνων των οποίων ο έλεγχος είναι αδύνατος ή ατελής χωρίς την αναφορά των λόγων που τις στήριξαν (Π. Δαγτόγλου, Γενικό Διοικητικό Δίκαιο, Εκδ. Αντ. Ν. Σάκκουλα, ΑθήναΚομοτηνή, 2004, αρ. περ. 642 Β). Επειδή ο προσδιορισμός των ακραίων ορίων της διακριτικής ευχέρειας καθορίζεται: α) από το λογικό, κατά την κοινή πείρα και αντίληψη, περιεχόμενο της αόριστης αξιολογικής έννοιας σε συνδυασμό με την ουσιαστική εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών της συγκεκριμένης περίπτωσης σε συνδυασμό προς τον επιδιωκόμενο από τον κανόνα αυτό σκοπό δημοσίου

συμφέροντος, β) από την ισότητα κατά την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας, δηλαδή, την ίση κρίση ομοειδών νομικών και πραγματικών καταστάσεων γ) από την αρχή της χρηστής διοίκησης και δ) από την αρχή της αναλογικότητας ή της αναλογίας, σύμφωνα με την οποία το επαχθές μέτρο που επιβάλλεται στον διοικούμενο με τη διοικητική πράξη πρέπει να είναι αναγκαίο, πρόσφορο και ανάλογο προς το εξυπηρετούμενο δημόσιο συμφέρον ή ιδιωτικό προστατευόμενο συμφέρον στο πλαίσιο του σκοπού που επιδιώκει ο νόμος (βλ. Ε. ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟ, Εγχειρίδιο Αριθμός Απόφασης: 837 /2022 17 Διοικητικού Δικαίου, Τόμ. 2, 13η έκδ., 2010, ΝΟΜΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ, αριθμ. 514). 28. Επειδή, η αρχή της αναλογικότητας, αποτελεί γενική αρχή του ενωσιακού δικαίου, σύμφωνα με την οποία, κάθε επιλεγόμενο μέτρο πρέπει να είναι συγχρόνως αναγκαίο και πρόσφορο για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού (ΔΕΕ, Απόφαση της 22.10.2015, Υπόθεση C-425/14, Impresa Edilux Srl, σκέψη 29, ΔΕΕ, Απόφαση της 16.12.2008, Υπόθεση C213/07, Μηχανική Α.Ε, σκέψη 49, ΔΕΕ, Απόφαση της 23.12.2009, Υπόθεση C-376/08, Serrantoni και Consorzio stabile edili, σκέψη 33, ΔΕΕ, Απόφαση της 19.05.2009, Υπόθεση C-538/07, Assitur, σκέψεις 21 και 23).

17. Επειδή, με τον πρώτο προβαλλόμενο λόγο η προσφεύγουσα βάλλει κατά της τεθείσας τεχνικής προδιαγραφής σύμφωνα με την οποία το κάθισμα του προσφερόμενου είδους θα πρέπει να διαθέτει δύο υποβραχίονες που θα έχουν τη δυνατότητα κίνησης-τοποθέτησης από όρθια σε οριζόντια θέση και αντίστροφα και συγκεκριμένα ισχυρίζεται τα κάτωθι:

«Όπως προκύπτει από τον Πίνακα 1 των Τεχνικών Προδιαγραφών (Παράρτημα VII της διακήρυξης), το κάθισμα της μη μόνιμης διατάξεως πρέπει να υποστηρίζεται από «δύο υποβραχίονες που θα έχουν τη δυνατότητα κίνησης-τοποθέτησης από όρθια σε οριζόντια θέση και αντίστροφα». Συνεπώς, δια της ως άνω διατυπώσεως, αποκλείονται διατάξεις/προϊόντα, οι οποίες, ενώ ικανές να εξασφαλίσουν τουλάχιστον ισοδύναμα αποτελέσματα, ήτοι την πλήρως ασφαλή και άνετη χρήση του καθίσματος, δεν φέρουν το παραπάνω τεχνικό χαρακτηριστικό.

Η εταιρεία μας στο πλαίσιο του ως άνω διαγωνισμού δύναται να προσφέρει διάταξη διαθέτουσα κάθισμα με ένα σταθερό βραχίονα και ανοιχτή την έτερη πλευρά του καθίσματος (βλ. Σχετ. 3 ..._Brochure_A4_8pages_GR (1)___signed σελ. 4). Τούτου δοθέντος, παρά το ότι η εκ μας προσφερόμενη τεχνική λύση έχει δοκιμαστεί επιτυχώς πλειστάκις στην πράξη (με εν λειτουργία το έτος 2021 159 τέτοιων συσκευών, βλ. <https://.../>) και είναι όχι μόνο ισοδύναμη αλλά και υπερτερούσα της τιθέμενης δια του προσβαλλόμενου όρου απαίτησης, η συμμετοχή μας στην εν λόγω διαγωνιστική διαδικασία καθίσταται αδύνατη. Πράγματι, η εκ μέρους μας προσφερόμενη διάταξη είναι εκ της κατασκευής της απολύτως ικανή να εξασφαλίσει τον αντικειμενικό σκοπό της προσβαλλόμενης προδιαγραφής όπως αυτός παρατίθεται στη διακήρυξη, ήτοι το «να μπορεί ο χρήστης με ευκολία να μετακινηθεί από το αναπηρικό αμαξίδιο στο κάθισμα και να διασφαλίζεται η άνετή και ασφαλής χρήση του καθίσματος».

Άλλωστε, ως άνω όρος της διακήρυξης κρίθηκε παράνομος στο πλαίσιο της ΑΕΠΠ 837/2022 (σκ. 30) εν όψει του ότι αποκλείει προϊόντα, όπως το προσφερόμενο εκ μέρους της εταιρείας μας, τα οποία αντί να φέρουν «δύο κινητούς υποβραχίονες» διαθέτουν κάθισμα με ένα σταθερό βραχίονα και ανοιχτή την έτερη πλευρά του καθίσματος. Όπως ορθά κρίθηκε με την ως άνω απόφαση το σκεπτικό της οποίας και υιοθετούμε «ακόμη και εάν μόνο μία και σταθερή πλευρά του καθίσματος είναι ελεύθερη, διασφαλίζει και αυτή την άνετη και ασφαλή χρήση του καθίσματος και τούτο διότι η ελεύθερη πλευρά του καθίσματος ουδόλως εμποδίζει τη μετακίνηση του σώματος του χρήστη προς το κάθισμα, καθώς και πάλι παράλληλα προς αυτό και το άνοιγμα του/ανοικτό του σημείο θα τοποθετήσει το οικείο αμαξίδιο του και θα επιβιβαστεί στο κάθισμα. Και όσον αφορά στην αποβίβαση στη θάλασσα, εκεί ούτως ή άλλως η αποβίβαση λαμβάνει χώρα με τη βοήθεια της άνωσης του νερού και, άρα η προτεινόμενη από την προσφεύγουσα τεχνική λύση (σ.σ. διάταξη διαθέτουσα κάθισμα με ένα σταθερό βραχίονα και ανοιχτή την έτερη πλευρά του καθίσματος) παρέχει εξίσου άνετη και ασφαλή χρήση του καθίσματος ».

Κοντολογίς, με την παραπάνω απόφαση κρίθηκε ότι ο αντικειμενικός σκοπός της οικείας τεχνικής προδιαγραφής, ήτοι η άνετη και ασφαλή χρήση του καθίσματος, μπορεί να εξασφαλισθεί σε ισοδύναμο βαθμό και δια έτερων τεχνικών λύσεων, όπως η εκ μέρους μας προτεινόμενη (διάταξη διαθέτουσα κάθισμα με ένα σταθερό βραχίονα και ανοιχτή την έτερη πλευρά του καθίσματος) και όχι μόνο με την απαίτηση προμήθειας διάταξης υποστηριζόμενης από δύο υποβραχίονες. Εν όψει αυτών κρίθηκε ότι ο σχετικός όρος είναι ακυρωτέος.

Εξάλλου, ο οικείος όρος είναι φωτογραφικός αφού επιτρέπει τη συμμετοχή αποκλειστικά της εταιρίας ..., καθώς οι τεχνικές προδιαγραφές διατυπώνονται ανεπιτρέπτως ως συγκεκριμένες τεχνικές λύσεις που μόνο η διάταξη της εν λόγω εταιρίας καλύπτει (Ε.Α ΣτΕ 361/2009, σκ. 10).

Συνεπώς, ο προσβαλλόμενος όρος δεν αντικατοπτρίζει την ποικιλία των λειτουργικώς ισοδύναμων τεχνικών λύσεων που υπάρχουν στην αγορά και, χωρίς αντικειμενικό λόγο, εισάγει ακραία λεπτομερείς τεχνικές προδιαγραφές, οι οποίες χωρίς να διασφαλίζουν ούτε κατά το ελάχιστο τα αντικειμενικά συμφέροντα της αναθέτουσας αρχής, καταργούν πλήρως τον ανταγωνισμό. Προκύπτει, συνεπώς, από τα ανωτέρω αναπτυσσόμενο ότι ο προσβαλλόμενος όρος είναι παράνομος και πρέπει να ακυρωθεί».

18. Επειδή, μετά την επισκόπηση του κανονιστικού πλαισίου της Διακήρυξης, την εκτίμηση των εκατέρωθεν προβαλλόμενων ισχυρισμών και με βάση την κείμενη νομοθεσία επί του ανωτέρω πρώτου λόγου προσφυγής θα πρέπει να γίνουν δεκτά τα ακόλουθα:

Η καθ' ης ο λόγος τεχνική προδιαγραφή της Διακήρυξης, σύμφωνα με την οποία το κάθισμα του προσφερόμενου είδους θα πρέπει να διαθέτει «δύο υποβραχίονες που θα έχουν τη δυνατότητα κίνησης από όρθια σε οριζόντια θέση και το αντίστροφο» συνδέεται και αιτιολογείται κατά τη Διακήρυξη, όπως αναφέρεται στη συνέχεια της εν λόγω τεχνικής προδιαγραφής, από την ανάγκη «να μπορεί ο χρήστης με ευκολία να μετακινηθεί από το αναπηρικό αμαξίδιο στο κάθισμα και να διασφαλίζεται η άνετη και ασφαλής χρήση του καθίσματος». Το προσφερόμενο από την προσφεύγουσα προϊόν, όπως προκύπτει από το προσκομιζόμενο τεχνικό φυλλάδιο αυτού, διαθέτει κάθισμα

με ένα σταθερό βραχίονα και ανοιχτή την έτερη πλευρά του καθίσματος, αντί της απαίτησης το κάθισμα να φέρει «...δύο κινητούς υποβραχίονες». Ωστόσο, το προσφερόμενο από την προσφεύγουσα είδος έχον τη μια και σταθερή πλευρά του καθίσματος ελεύθερη, διασφαλίζει επίσης την άνετη και ασφαλή χρήση του καθίσματος και τούτο διότι η ελεύθερη πλευρά του καθίσματος ουδόλως εμποδίζει τη μετακίνηση του σώματος του χρήστη προς το κάθισμα, καθώς και πάλι παράλληλα προς αυτό και το άνοιγμα του/ανοικτό του σημείο θα τοποθετήσει το οικείο αμαξίδιο του και θα επιβιβαστεί στο κάθισμα. Σχετικά δε με τα όσα ισχυρίζεται η αναθέτουσα αρχή στις απόψεις της λογιζόμενα ως συμπληρωματική αιτιολογία της προσβαλλόμενης, σύμφωνα με τα οποία εν πολλοίς η σχετική τεχνική προδιαγραφή έχει τεθεί προκειμένου «*να είναι σε θέση ο χρήστης να επιλέξει την άνοδό του στη συσκευή, από όποια πλευρά του εξασφαλίζει μεγαλύτερη άνεση με τη χρήση για παράδειγμα των υγείων μελών του σώματός του*» θα πρέπει να γίνει δεκτό ότι αυτά δεν επαρκούν για να θεμελιώσουν την αναγκαιότητα της εν λόγω τεχνικής προδιαγραφής, καθώς εξ ίσου βάσιμη είναι και η άποψη ότι η ύπαρξη ενός σταθερού βραχίονα και μίας ελεύθερης ανοιχτής πλευράς παρέχει επίσης άνετη και ασφαλή χρήση του καθίσματος από χρήστες με κινητικές δυσκολίες, προς τους οποίους και απευθύνεται. Κατόπιν των ανωτέρω, ο υπό κρίση πρώτος λόγος προσφυγής θα πρέπει να γίνει δεκτός και η τεχνική προδιαγραφή περί απαίτησης δύο κινητών υποβραχιόνων του καθίσματος θα πρέπει να διαγραφεί ως αποκλείουσα τη συμμετοχή διαγωνιζομένων που προσφέρουν άλλες ισοδύναμες λύσεις (βλ. και ΕΑΔΗΣΥ 837/2022). Μετά ταύτα, η εξέταση του επιπλέον ισχυρισμού της προσφεύγουσας περί «φωτογραφικότητας» της ανωτέρω τεχνικής προδιαγραφής, παρέλκει ως αλυσιτελής, εφόσον αυτή κρίθηκε ακυρωτέα κατά τα ως άνω.

19. Επειδή, με τον δεύτερο προβαλλόμενο λόγο η προσφεύγουσα βάλλει κατά της τεθείσας τεχνικής προδιαγραφής, σύμφωνα με την οποία το σύστημα μετάδοσης κίνησης του προσφερόμενου είδους θα πρέπει να διαθέτει μέσα ανάρτησης με ιμάντες και συγκεκριμένα ισχυρίζεται τα κάτωθι:

«Όπως προκύπτει από τον Πίνακα 1 των Τεχνικών Προδιαγραφών

(Παράρτημα VII της διακήρυξης), η διάταξη θα πρέπει για την έλξη του καθίσματος να φέρει «μέσα ανάρτησης ιμάντες». Εκ της διατυπώσεως του ο παραπάνω όρος αποκλείει κάθε ισοδύναμη λύση για την επίτευξη του αντικειμενικού σκοπού της σχετικής προδιαγραφής, ήτοι την αντοχή του προϊόντος εντός του θαλάσσιου περιβάλλοντος και την παροχή υψηλού συντελεστή ασφάλειας. Άλλωστε, από προηγούμενες διαγωνιστικές διαδικασίες προκύπτει ότι η μόνη εταιρεία που εμπορεύεται στην ελληνική επικράτεια διάταξη με το παραπάνω χαρακτηριστικό είναι η εταιρεία «...».

Η εκ μέρους μας προσφερόμενη διάταξη χρησιμοποιεί για την έλξη του καθίσματος διπλό συρματόσχοινο από ανοξείδωτο χάλυβα (βλ. Σχ. 4 Συρματόσχοινο-A4 ανοξείδωτο), αντί για ιμάντες. Το συρματόσχοινο από ανοξείδωτο χάλυβα εξασφαλίζει την αντοχή στο θαλάσσιο περιβάλλον, προστατεύει από την έκθεση σε ηλιακή ακτινοβολία και εν γένει είναι το πλέον ενδεδειγμένο υλικό (όπως άλλωστε καταδεικνύεται από την πληθώρα αναφορών της διακήρυξης στον ανοξείδωτο χάλυβα ως εν γένει το πλέον κατάλληλο υλικό για υδάτινο περιβάλλον). Είναι ως εκ τούτου, λύση, τουλάχιστον, εξίσου αποτελεσματική. Πολλώ δε μάλλον, οι ιμάντες αποτελούνται από πολυμερή υλικά (ανήκοντα στη κατηγορία των θερμοπλαστικών), ήτοι υλικά ιδιαίτερα ευάλωτα στην ηλιακή ακτινοβολία, σε αντίθεση με τον ανοξείδωτο χάλυβα. Σε κάθε δε περίπτωση, το εκ μέρους μας προσφερόμενο προϊόν είναι ικανό να εξυπηρετήσει τα εκ της διακηρύξεως επιθυμούμενα αποτελέσματα εξασφαλίζοντας συντελεστή ασφαλείας μεγαλύτερο του 10.

Άλλωστε, με την ad hoc ΑΕΠΠ 1576/2021 (σκ. 3 σελ. 7) στο πλαίσιο προσφυγής κατά διακηρύξεως που υιοθετούσε τον αυτό όρο με την προσβαλλόμενη κρίθηκε ότι

- α. με την επίμαχη απαίτηση εισάγεται μέτρο που περιορίζει πλήρως τον ανταγωνισμό φωτογραφίζοντας τη διάταξη που εμπορεύεται η εταιρεία ...
- β. ο αποκλεισμός έτερων λειτουργικά ισοδυνάμων τεχνικών λύσεων δεν τίθεται προς εξασφάλιση των καλώς εννοούμενων συμφερόντων της αναθέτουσας αρχής, ήτοι δεν συνέχεται με την καλή και ασφαλή λειτουργία της διάταξης και

γ. η εκ μέρους μας προτεινόμενη τεχνική λύση (διπλό συρματόσχοινο από ανοξείδωτο χάλυβα) παρέχει, τουλάχιστον, ισοδύναμο λειτουργικό αποτέλεσμα με την εισαγόμενη δια του προσβαλλόμενου όρου τεχνική προδιαγραφή.

Συνεπώς, ο προσβαλλόμενος όρος δεν αντικατοπτρίζει την ποικιλία των λειτουργικώς ισοδύναμων τεχνικών λύσεων που υπάρχουν στην αγορά και, χωρίς αντικειμενικό λόγο, εισάγει ακραία λεπτομερείς τεχνικές προδιαγραφές, οι οποίες χωρίς να διασφαλίζουν ούτε κατά το ελάχιστο τα αντικειμενικά συμφέροντα της αναθέτουσας αρχής, καταργούν πλήρως τον ανταγωνισμό. Προκύπτει, συνεπώς, από τα ανωτέρω αναπτυσσόμενο ότι ο προσβαλλόμενος όρος είναι παράνομος και πρέπει να ακυρωθεί».

20. Επειδή, μετά την επισκόπηση του κανονιστικού πλαισίου της Διακήρυξης, την εκτίμηση των εκατέρωθεν προβαλλόμενων ισχυρισμών και με βάση την κείμενη νομοθεσία επί του ανωτέρω δεύτερου λόγου προσφυγής θα πρέπει να γίνουν δεκτά τα ακόλουθα: Η υπό κρίση απαιτούμενη τεχνική προδιαγραφή, όπως προκύπτει από την πλήρη καταγραφή της στο Παράρτημα II – πίνακας I της Διακήρυξης, φαίνεται να δικαιολογείται από την ανάγκη αντοχής στο θαλάσσιο περιβάλλον καθώς και την παροχή υψηλού συντελεστή ασφάλειας. Η δε αναθέτουσα αρχή στην παρατεθείσα με τις απόψεις της συμπληρωματική αιτιολογία συνδέει περαιτέρω την εν λόγω τεχνική προδιαγραφή περί ανάρτησης του συστήματος μετάδοσης κίνησης με ιμάντες, με την ελαστικότητα που προσφέρουν οι ιμάντες έναντι των μεταλλικών συρματόσχοινων. Σχετικά με τα ανωτέρω θα πρέπει να γίνει δεκτό ότι τα περί ελαστικότητας των ιμάντων προβάλλονται **αναπόδεικτα** κατ' επίκληση τεκμαρτών χαρακτηριστικών, τα οποία όμως δεν αναφέρονται και κατά τούτο δεν δύναται να στοιχειοθετηθεί επαρκώς η ανάγκη περιοριστικής απαίτησης της συγκεκριμένης τεχνικής προδιαγραφής χωρίς την αποδοχή ισοδύναμης. Μάλιστα, η πλήρως αιτιολογημένη ανάγκη της καταλληλότητας **μόνο** των ιμάντων για την έλξη του καθίσματος και όχι άλλου υλικού – είδους, όπως επί παραδείγματι τα συρματόσχοινα που προσφέρει η προσφεύγουσα, καθίσταται έτι πλέον επιτακτική εκ του γεγονότος ότι η επίμαχη τεχνική

προδιαγραφή περιορίζει σημαντικότητα τον ανταγωνισμό, καθώς περιορίζει τον αριθμό των διαγωνιζομένων που δύνανται να συμμετάσχουν. Συναφώς, τα περί ανθεκτικότητας του μηχανισμού έλξης στο θαλάσσιο περιβάλλον επίσης δεν δύνανται να δικαιολογήσουν τη θέση της εν λόγω τεχνικής προδιαγραφής, καθώς οι ιμάντες ουδόλως αποτελούν το μόνο ανθεκτικό στο θαλάσσιο περιβάλλον υλικό. Κατόπιν των ανωτέρω θα πρέπει να γίνει δεκτό ότι η αιτιολόγηση της κρινόμενης τεχνικής προδιαγραφής δεν κρίνεται επαρκής, ώστε να συγχωρεί τον περιορισμό του ανταγωνισμού δια του αποκλεισμού υποψηφίων διαγωνιζομένων που διαθέτουν είδη με ισοδύναμες τεχνικές λύσεις. Συνεπώς, ο υπό κρίση δεύτερος λόγος προσφυγής θα πρέπει να γίνει δεκτός και να διαγραφεί από τις τεχνικές προδιαγραφές του ζητούμενου είδους η απαίτηση ανάρτησης με ιμάντες στο σύστημα μετάδοσης κίνησης. Μετά ταύτα, η εξέταση του επιπλέον ισχυρισμού της προσφεύγουσας περί «φωτογραφικότητας» της ανωτέρω τεχνικής προδιαγραφής, παρέλκει ως αλυσιτελής, εφόσον αυτή κρίθηκε ακυρωτέα κατά τα ως άνω.

21. Επειδή, με τον τρίτο προβαλλόμενο λόγο η προσφεύγουσα βάλλει κατά της τεθείσας τεχνικής προδιαγραφής, σύμφωνα με την οποία το σύστημα μετάδοσης κίνησης του προσφερόμενου είδους θα πρέπει να διαθέτει μέσα ανάρτησης με ιμάντες και συγκεκριμένα ισχυρίζεται τα κάτωθι: *«Όπως προκύπτει από τον Πίνακα 1 των Τεχνικών Προδιαγραφών (Παράρτημα VII της διακήρυξης), η προσφερόμενη διάταξη θα πρέπει να «είναι τροχήλατη και αυτοκινούμενη για να είναι εύκολη στο χειρισμό και τη μεταφορά της από το χώρο της φύλαξης στη θάλασσα και αντίστροφα».* Αντικειμενικός, συνεπώς, σκοπός της παραπάνω προδιαγραφής είναι το να μπορεί η διάταξη να μπορεί να μετακινηθεί ταχέως και χωρίς ιδιαίτερο κόπο. Τούτο δε επιτυγχάνεται δια της απαιτήσεως η προς προμήθεια διάταξη να είναι τροχήλατη και αυτοκινούμενη. Εν όψει των παραπάνω, θα ήταν αναμενόμενο η διακήρυξη να κάνει δεκτή κάθε διάταξη που φέρει τα παραπάνω χαρακτηριστικά, ήτοι κάθε διάταξη που είναι τροχήλατη και αυτοκινούμενη.

Όμως, με την προσβαλλόμενη διακήρυξη απαιτείται περαιτέρω η προσφερόμενη τροχήλατη (και αυτοκινούμενη) διάταξη να κινείται πάνω σε τροχούς «τύπου μπαλονιού». Είναι δε πρόδηλο ότι η ως άνω ακραία λεπτομερειακή απαίτηση δεν εξυπηρετεί ούτε κατά ψήγμα τα αντικειμενικά συμφέροντα της αναθέτουσας αρχής. Πράγματι, ο αντικειμενικός σκοπός της διακήρυξης, ήτοι ο ευχερής χειρισμός και η ευχερής μεταφορά της διατάξεως, μπορούν να εξασφαλιστούν από κάθε τροχήλατη και αυτοκινούμενη διάταξη, ανεξάρτητα από τον τύπο των τροχών που αυτή φέρει.

Συγκεκριμένα, η εκ μέρους μας προσφερόμενη διάταξη, όπως προκύπτει και από σχέδιο που παρατίθεται στο εμπορικό μας έντυπο, είναι κατασκευασμένη ώστε να μπορούν να ενσωματωθούν τροχοί σε αυτήν και είναι, επίσης, αυτοκινούμενη. Ο τρόπος όμως κατασκευής της δεν της επιτρέπει την τοποθέτηση «τροχών τύπου μπαλονιού» αλλά τροχών αντίστοιχων με αυτών που φέρουν τα κλασικά οχήματα ή φορτηγά, ήτοι με στοιχειωδώς «τρακτερωτή επιφάνεια». Η μόνη διαφορά ανάμεσα στους «τροχούς τύπου μπαλονιού» και τους τροχούς «τρακτερωτής επιφάνειας» είναι ότι η επιφάνεια των τελευταίων δεν είναι απολύτως λεία σε αντίθεση με αυτή των πρώτων. Όμως, κατά την κοινή πείρα και λογική, το λείον ή μη της επιφάνειας του τροχού δεν είναι στοιχείο ικανό να επηρεάσει την ευκολία μετακινήσεως του οχήματος/διάταξης. Άλλωστε, από προηγούμενες διαγωνιστικές διαδικασίες προκύπτει ότι η μόνη εταιρεία που εμπορεύεται στην ελληνική επικράτεια διάταξη με τροχούς τύπου μπαλονιού είναι η εταιρεία «...».

Συνεπώς, ο προσβαλλόμενος όρος δεν αντικατοπτρίζει την ποικιλία των λειτουργικώς ισοδύναμων τεχνικών λύσεων που υπάρχουν στην αγορά και, χωρίς αντικειμενικό λόγο, εισάγει ακραία λεπτομερείς τεχνικές προδιαγραφές, οι οποίες χωρίς να διασφαλίζουν ούτε κατά το ελάχιστο τα αντικειμενικά συμφέροντα της αναθέτουσας αρχής, καταργούν πλήρως τον ανταγωνισμό. Προκύπτει, συνεπώς, από τα ανωτέρω αναπτυσσόμενο ότι ο προσβαλλόμενος όρος είναι παράνομος και πρέπει να ακυρωθεί».

22. Επειδή, μετά την επισκόπηση του κανονιστικού πλαισίου της Διακήρυξης και την εκτίμηση των εκατέρωθεν προβαλλόμενων ισχυρισμών επί του ανωτέρω τρίτου λόγου προσφυγής θα πρέπει να γίνουν δεκτά τα ακόλουθα:

Η καθ' ης ο λόγος τεχνική προδιαγραφή της Διακήρυξης, σύμφωνα με την οποία το κάθισμα του προσφερόμενου είδους θα πρέπει «να κινείται πάνω σε τροχούς τύπου μπαλονιού» συνδέεται και αιτιολογείται κατά τη Διακήρυξη, όπως αναφέρεται πρωτύτερα στην εν λόγω τεχνική προδιαγραφή, από την ανάγκη «να είναι εύκολη στο χειρισμό και τη μεταφορά της από το χώρο φύλαξης στη θάλασσα και αντίστροφα». Το προσφερόμενο από την προσφεύγουσα προϊόν, όπως προκύπτει από το προσκομιζόμενο τεχνικό φυλλάδιο αυτού, είναι αυτοκινούμενη και διαθέτει τη δυνατότητα ενσωμάτωσης τροχών, ωστόσο ο τρόπος όμως κατασκευής της δεν της επιτρέπει την τοποθέτηση «τροχών τύπου μπαλονιού» αλλά τροχών με τρακτερωτή επιφάνεια. Η δε αναθέτουσα αρχή στις απόψεις, προς επίρρωση της θέσης της σχετικής απαίτησης για την προσαρμογή τροχών τύπου μπαλονιού, παραθέτει ως συμπληρωματική αιτιολογία της προσβαλλόμενης την άποψη ότι η ζητούμενη διάταξη θα κινείται σε κατεχοχήν ανώμαλη επιφάνεια και θα έρχεται σε επαφή είτε με άμμο είτε με βότσαλα και πέτρες και ως εκ τούτου οι τροχοί «τύπου μπαλονιού» όντες πιο μαλακοί, εξασφαλίζουν μεγαλύτερη ευχέρεια κίνησης για τη διάταξη και μεγαλύτερη άνεση για το χρήστη μειώνοντας τους κραδασμούς. Ωστόσο, τα ανωτέρω δεν επαρκούν για να θεμελιώσουν την αναγκαιότητα της εν λόγω τεχνικής προδιαγραφής, καθώς εξ ίσου βάσιμη είναι και η άποψη ότι οι τροχοί με τρακτερωτή επιφάνεια είναι ίσως και καταλληλότεροι για ανώμαλες επιφάνειες, όπως τις επιφάνειες με άμμο ή/και πέτρες, εξασφαλίζοντας καλύτερη πρόσφυση στην τροχήλατη διάταξη. Συναφώς, οι ισχυρισμοί περί άνεσης του χρήστη παρίστανται αφενός αναπόδεικτοι, αφετέρου ο χρόνος παραμονής του χρήστη επί της επίμαχης διάταξης για τη μεταφορά του στη θάλασσα είναι εξαιρετικά βραχύς, ώστε να δίδεται περισσότερο βάρος στην εξασφάλιση συνθηκών άνεσης παρά στην εξασφάλιση συνθηκών υγιούς ανταγωνισμού κατά τη διεξαγωγή του διαγωνισμού για το υπό προμήθεια είδος.

Κατόπιν των ανωτέρω, ο υπό κρίση πρώτος λόγος προσφυγής θα πρέπει να γίνει δεκτός και η τεχνική προδιαγραφή περί απαίτησης τροχών τύπου μπαλονιού θα πρέπει να διαγραφεί ως αποκλείουσα τη συμμετοχή διαγωνιζομένων που προσφέρουν άλλες ισοδύναμες λύσεις. Μετά ταύτα, η εξέταση του επιπλέον ισχυρισμού της προσφεύγουσας περί «φωτογραφικότητας» της ανωτέρω τεχνικής προδιαγραφής, παρέλκει ως αλυσιτελής, εφόσον αυτή κρίθηκε ακυρωτέα κατά τα ως άνω.

23. Επειδή, η εισήγηση γίνεται δεκτή εν όλω.

24. Επειδή, κατόπιν των ανωτέρω, η υπό κρίση προδικαστική προσφυγή θα πρέπει να γίνει δεκτή και να επιστραφεί το κατατεθέν παράβολο.

Για τους λόγους αυτούς

1. Δέχεται την προδικαστική προσφυγή.
2. Ακυρώνει την προσβαλλομένη.
3. Απορρίπτει την παρέμβαση.
4. Διατάσσει την επιστροφή του κατατεθέντος παραβόλου.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στις 29 Αυγούστου 2022 και εκδόθηκε στις 19 Σεπτεμβρίου 2022 στον Άγιο Ιωάννη Ρέντη.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΖΕΡΒΟΥ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΜΑΡΙΑ ΚΑΤΣΑΡΟΥ